

Konstruktory

Objektově orientované programování

Karel Šimerda

Fakulta elektrotechniky a informatiky

1. října 2019, Pardubice

Co se naučíme o konstruktorech

- Podrobnosti o práci konstruktorů ¹
  - co dělá statický
  - a co instanční
- Podle jakých pravidel se konstruktory chovají
- Z čeho se skládají
- Jaké jsou jejich funkce
- K čemu se používají

1

Zpracováno podle zdroje:

PECINOVSKÝ, Rudolf. Java 8: úvod do objektové architektury pro mírně pokročilé. Praha: Grada Publishing, 2014. Knihovna programátora (Grada). ISBN 978-80-247-4638-8. Strana 456-472.

Zavádění tříd

- Třída je v Java objekt
  - je to zvláštní objekt
  - není totiž tvořen podle jiné třídy
  - má svůj seznam atributů a metod, které nejsou podle jiné třídy
- Třídy se zavádějí do paměti až když jsou zapotřebí
- Třídy jsou po překladu zapisovány do samostatných souborů s příponou `class`
- Třídy se natahují do paměti zavaděčem
  - některým potomkem třídy `java.lang.ClassLoader`
- Po natažení třídy do paměti se objekt třídy inicializuje statickým konstruktorem

Popis funkce statického konstruktora

- Je to konstruktor objektu třídy
- Použije se pouze jednou, při zavedení třídy
- Objekty třídy nejsou instancemi nějaké třídy
- Třída má pouze jeden statický bezparametrický konstruktor
- Statický konstruktor se skládá z
  - 1 inicializačních příkazů v deklaraci statických atributů
  - 2 statických inicializačních bloků

Vlastnosti statického inicializačního bloku

- Používá se někdy jen označení „statický blok“
- Vznikne na místě, kde se smí deklarovat atribut nebo metoda
- Lze ho míchat s deklaracemi statických atributů
- Vytváří se jako běžný blok
- Před blokem musí být klíčové slovo `static`
- V bloku může být i složitější kód
- Statický blok je bezparametrická metoda na jedno použití
- V statickém bloku lze nastavovat hodnoty statických konstant
- Třída může obsahovat několik statických bloků
- Statické bloky se vykonávají v pořadí, jak jsou ve třídě napsány
- Více statických bloků ve třídě není dobrá praktika
- Více bloků se používá při ladění konstrukce třídy
  - kdy v blocích lze používat zářáčky (breakpoints)
  - a lze prokládat deklarace s inicializací statických atributů statickými bloky

```
1 public class StatickyKonstruktor {  
2     static {  
3         System.out.println("Zacatek statickeho bloku");  
4     }  
5     static final int MAX;  
6     static final int MIN = 0;  
7     static {  
8         // System.out.println("Pred inicializaci konstanty MAX="+MAX);  
9     }  
10    static {  
11        MAX = 10;  
12    }  
13    static {  
14        System.out.println("Po inicializaci konstanty MAX=" + MAX);  
15    }  
16    static {  
17        // MIN = 0;  
18    }  
19    static {  
20        System.out.println("Po inicializaci konstant MAX/MIN="+MIN+MAX);  
21    }  
22 }
```

Chování konstruktoru instancí

- Konstrukce instance objektu probíhá ve dvou fázích
  - 1 alokace paměti a její předběžná inicializace
  - 2 závěrečná inicializace vlastním kódem konstruktoru
- Přímé volání konstruktoru
  - 1 lze spustit po vykonání operátoru `new`
    - se vyhradí paměť
    - v které se nastaví odkaz na objekt třídy
    - a zbytek paměti se vynuluje
  - 2 nebo na počátku jiného konstruktoru
    - následně volanému konstruktoru se předá skrytý parametr `this`
    - a nechá se konstruktor pracovat nebo ten deleguje odpovědnost na další konstruktor atd.
    - teprve poslední delegovaný konstruktor vyhradí paměť a začne ji inicializovat
    - na závěr všechny ostatní delegované konstruktory i sám prvně volaný konstruktor postupně dokončí inicializaci objektu

Instanční inicializační blok

- Slouží k inicializaci každé instance
- Od statického bloku se liší tím, že nemá před blokem `static`
- Instanční bloky a instanční deklarace jsou spuštěny v pořadí, jak jsou zapsány ve třídě
- V inicializačních deklaracích a instančních blocích nelze používat atributy, které jsou deklarovány až za daným příkazem
- Instančních bloků může být v jedné třídě několik
- Lze je míchat s deklaracemi instančních atributů
- Všechny se vykonávají se před vstupem do těla konstruktoru
- Instanční bloky jsou zbytečné, protože to samé lze udělat v instančních konstruktorech
- Instanční bloky jsou užitečné při ladění chyb v inicializaci instančních proměnných

Dvě těla konstrukturu instancí

Konstruktor instancí se skládá ze dvou částí

- 1 z kódu tvořeného inicializačními deklaracemi a instančními inicializačními bloky
- 2 navazujícího kódu tvořeného vlastním tělem konstrukturu

V případě, konstruktory delegují konstrukci na jiné konstruktory

- 1 tak zpracovávají pouze parametry
- 2 teprve před posledním konstruktorem se spustí veškerá inicializace instančních atributů

Ukázka instančních inicializačních bloků

```
1 public class InstanciBlok {
2     {
3         System.out.println("Zacatek inicializace instance");
4     }
5     int prvniAtribut;
6     { System.out.println("Atribut prvni po deklaraci: " + prvniAtribut);
7         prvniAtribut = 1;
8     }
9     final int druhyAtribut;
10    final int tretiAtribut;
11    { System.out.println("Atribut prvni po zmene: " + prvniAtribut);
12        //System.out.println("Atribut druhy po deklaraci: " + druhyAtribut)
13        ;
14    }
15    {
16        druhyAtribut = 2;
17    }
18    public InstanciBlok() {
19        this.tretiAtribut = 3;
20        System.out.println("Hodnoty atributu"
21            + prvniAtribut + ", " + druhyAtribut + ", " + tretiAtribut + ".")
22    };
```

Statický atribut s odkazem na instanci vlastní třídy

- Například při definici jedináčka (singleton)
- Musí se zabezpečit
  - inicializaci statických atributů
  - před spuštěním konstruktoru instance
  - a jeho volaných metod
  - které budou používat tyto statické atributy

Jedináček (Singleton) - Ukázka návrhového vzoru

```
1 public class StaticBlockSingleton {  
2     private static final StaticBlockSingleton INSTANCE;  
3  
4     static {  
5         try {  
6             INSTANCE = new StaticBlockSingleton();  
7         } catch (Exception e) {  
8             throw new RuntimeException(e);  
9         }  
10    }  
11  
12    public static StaticBlockSingleton getInstance() {  
13        return INSTANCE;  
14    }  
15  
16    private StaticBlockSingleton() {  
17        // ...  
18    }  
19 }
```

Jedináček (Singleton) - Ukázka návrhového vzoru

```
1 public class ClassicSingleton {  
2  
3     private static ClassicSingleton instance = null;  
4  
5     private ClassicSingleton() {  
6         // Jen z duvodu, aby se mohl zavolat jen statickou metodou tridy.  
7     }  
8     public static ClassicSingleton getInstance() {  
9         if(instance == null) {  
10             instance = new ClassicSingleton();  
11         }  
12         return instance;  
13     }  
14 }
```

```
1 public class NewSingleton {  
2     private static final NewSingleton INSTANCE = new NewSingleton();  
3     public static NewSingleton getInstance() {  
4         return INSTANCE;  
5     }  
6     private NewSingleton() {  
7     }  
8 }
```

Ukázka jedináčka pro vícevláknové aplikace

```
1 public class Singleton {  
2     private static volatile Singleton instance = null;  
3  
4     public static Singleton getInstance() {  
5         if (instance == null)  
6             synchronized (Singleton.class) {  
7                 if (instance == null)  
8                     instance = new Singleton();  
9             }  
10        return instance;  
11    }  
12 }
```

Děkuji za pozornost!